NAŠA SKUPNOST

glasilo szdl ljubljana moste-polje

XIII. LETNIK 4. ŠT.
APRIL 1972
BREZPLAČNO

PREJ KO SE KARKOLI ODLOČITE, PREBERITE TELE VRSTICE!

V VSAKO DRUŽINO

Napoved iz prejšnje številke, da naj naše občinsko glasilo čimprej pride v vsako družino, skušamo uresničiti že s to, to je z aprilsko številko.

Res je svet danes postal majhen. Človek ni več priklenjen v ozke meje svoje srenje, nič več ni samo občan, državljan, temveč postaja vse bolj dobesedno zemljan, ki so mu poznane vse tegobe in gibanja sodobnosti. Toda to ne pomeni, da naenkrat niso več pomembna drobna gibanja in pretresi v neposredni okolici, kjer pa konec koncev le živimo, delamo, se veselimo in žalostimo. Tudi to so sestavni deli nekega velikega državnega, svetovnega problema, katerega ne moremo nikoli razumeti do kraja, če ne poznamo in ne razumemo tega drobnega v naši neposredni okolici.

Ponavadi bolje poznamo dogodke in novosti, ki se dogajajo širom po državi ali svetu, kot pa vemo o življenju, ki teče in se razvija neposredno okrog nas. Pa čeprav tudi to življenje po svoje – hočemo ali nočemo – vpliva na nas in nas potiska naprej; ali pa tudi vstran.

To vrzel naj bi vsaj delno odpravila Naša skupnost, katero bomo s pomočjo raznašalcev brezplačno dobivali redno mesečno v vsako družino.

Res Naša skupnost še ni taka, kot si jo želimo, vendar jo bomo s skupnimi močmi napravili tako – da bo res „naša" in nepogrešljiva vsakomesečna gostja v družini. Zato je ne vrzite v koš! Vsaj prelistajte jo! Vsedite se tudi sami za mizo in napišite, kaj vam ni in kaj vam je všeč. Pišite nam o življenju okrog sebe in o svojih pogledih na dogajanja v občini.

Oprostite, če smo brez vašega povabila vdrli v družino. Včasih postane tudi nepovabljen gost prijetna sprememba.

O obveščanju v delovnih organizacijah

UPRAVLJA LAHKO LE OBVEŠČEN DELAVEC

Dvajset let samoupravljanja je za nami. Ne sprašujmo se, ali bi ga še naprej gradili ali ne, postalo je stvarnost, vsakdanjost in potreba. Težnja naših delovnih ljudi kot tudi vseh družbenih in političnih dejavnikov je, da se samoupravljanje hitreje vsebinsko bogati in še bolj približa našemu delovnemu človeku. To pomeni storiti vse, da bo delavec resnično subjekt v upravljanju in ne objekt upravljanja. Skratka, delavcem je treba omogočiti, da lahko upravljajo, da sodelujejo pri odločanju in da lahko na odločitve vplivajo.

Za zagotovitev tega cilja je na današnji stopnji razvitosti samoupravljanja prav gotovo najvažnejši pogoj OBVEŠČENOST! Upravlja tisti, ki odloča, odločanje pa se začne že pri oblikovanju predlogov: le tisti, ki je informiran, lahko sodeluje pri oblikovanju predlogov – vpliva na odločitev. Ali je število teh omenjeno ali je to le ozka skupinica ali so to vsi proizvajalci v delovni organizaciji – zavisi od stopnje razvitosti samoupravljanja v delovni organizaciji. Kaj nam pomaga, če imamo na primer v delovni organizaciji dobro urejene samoupravne akte, delavci pa ne vedo o oblikovanju dohodka, o delitvi dohodka, o porabi sredstev za družbeni standard, o porabi sredstev za reklamo, za reprezentanco, o investicijah, kratkoročnih in dolgoročnih programih, itd. Kaj pomaga, če imajo urejeno tudi „informiranje", pa je to informiranje tako, da člane kolektiva le seznanja o tem, kaj je bilo sklenjeno, kaj odločeno, ne ustvarja pa jim možnosti, da bi pri odločanju lahko sodelovali. Ali so ti samoupravljavci enakopravni? Resnično samoupravljanje temelji na obveščenosti vseh proizvajalcev, na obveščenosti, ki omogoča enakopravno sodelovanje v samoupravnem procesu vseh in ne le ozkih skupin, kar se je in se še rado dogaja v naših delovnih organizacijah.

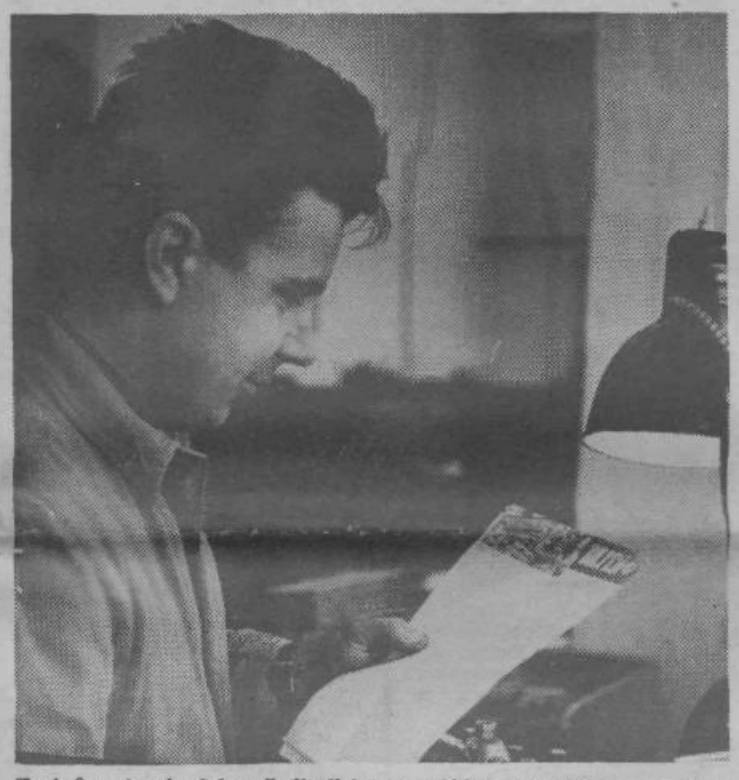

Za informiranje delovnih ljudi je več oblik in sredstev, pomembno pa je, da so o njih informacije pravočasne, objektivne in razumljive. Le s pravočasnimi in razumljivo pisanimi informacijami lahko delavcu zadostimo potrebo po obveščenosti.

Na te in podobne probleme s področja informiranja v delovnih organizacijah smo v naši družbi vse predolgo pozabljali. Često so bili drugi problemi aktualnejši, pa čeprav so bili mnogi že čisto posledica nezadostnega informiranja proizvajalcev. Po skromnih začetkih v nekaterih delovnih organizacijah in ob povečani prizadevnosti občinskih sindikalnih svetov nam sedaj tudi odbor za tisk in informiranje v delovnih organizacijah pri RS ZSS napoveduje na tem področju boljše čase.

Da bi tudi naše glasilo prispevalo delež k urejanju te pomembne tematike, da bi zvedeli, kako je organizirano obveščanje proizvajalcev v delovnih organizacijah naše občine in da bi tako nudili možne praktične rešitve za učinkovitejše obveščanje samoupravljavcev, bomo v nekaj nadaljevanjih objavljali sestavke na to temo. Poskušali bomo spodbuditi proizvajalce v delovnih organizacijah in njihova sindikalna vodstva k razmišljanju in razpravam o oblikah njihovega informiranja, organizatorje obveščanja, v katerih imajo to že bolje vpeljano, pa bomo poskušali pritegniti k sodelovanju.

(Nadaljevanje prihodnjič)

SLAVKO GERLICA

Na rob III. seji občinske konference ZKS

ODLOČNO PROTI OPORTUNIZMU

Izvoljeni člani mestne konference – Tudi v Mostah predlog, naj se tovarišu Titu drugič podeli red narodnega heroja – Sprejete naloge bo treba začeti uresničevati

Občinska konferenca ZKS Ljubljana Moste-Polje je imela 22. februarja svojo tretjo sejo, ki je bila predvsem namenjena izvolitvi članov za mestno konferenco ZKS Ljubljana. Ne glede na to, da to ni bila delovna konferenca, pa so njeni člani osvežili spomin na nedavno sprejete ukrepe v zvezi z nadaljnjim delovanjem članstva in vse to dopolnili s potrebnimi stališči za v prihodnje.

Po izvolitvi delovnega predsedstva je sekretar občinskega komiteja Franc Rejc v nekoliko podrobnejšem referatu nanizal minule dogodke, ki so povzročili idejno krizo, predvsem na Hrvaškem, in opozoril, da je dolžnost organizacij ZK in njihovih članov dosledno stati na stališčih, ki so usmerjena v prid delavskemu razredu in krepiti njegove naloge. Le-ta je ponovno na dobri poti, da prevzame vodilni položaj v gospodarskem kot tudi v družbenopolitičnem življenju. Iz tega pa sledi, da morajo proizvajalci postati resnični družbeni gospodarji v okviru samoupravnega sistema. Seveda tega ni mogoče uresničiti kar čez noč, ampak bo še vedno potreben odločen boj komunistov za uveljavitev teh načel. Z utrditvijo samoupravih odnosov pa se bodo vsekakor večali in krepili tudi demokratični odnosi. Ne sme se dogajati, da bi nekateri pod krinko demokracije izkoriščali delavski razred in samoupravljanje za svoje namene in koristi. Prav tako ne smejo člani ZK, ki se pošteno borijo za pravilne odnose med ljudmi in za njihove pravice, ostati osamljeni, ne da bi jih pri njihovih prizadevanjih podprle njihove osnovne organizacije ali višja vodstva ZK. Prav tako naj bi člani ZK podpirali svoje osnovne organizacije ali vodstva, kadar se zavzemajo za uveljavitev upravičenih zahtev, ne pa da se umikajo. Obojestranska medsebojna podpora mora vsekakor obstajati! Trdna, neomajna stališča je seveda treba zavzemati vselej tudi tam, kjer se sprejemajo pomembne odločitve.

Z največjo zavzetostjo se bo treba lotiti nalog iz sprejetega akcijskega programa. S prizadevnostjo pri reševanju teh nalog bo mogoče postopoma rešiti kopico problemov, ki so pred nami. Pri tem gre med drugim za stabilizacijske ukrepe, za odpravo socialnih razlik, za ideološko izobraževanje, za krepitev vloge in vpliva članov ZK iz delavskih vrst, iz vrst neposrednih proizvajalcev. Urediti bo treba odnose v osnovnih organizacijah, odstraniti oportunizem in druge slabosti, nato pa uresničevati in uveljavljati zdrava in napredna stališča.

Sledile so volitve kandidatov za člane mestne konference ZKS Ljubljana. Izmed 14 predlaganih kandidatov je 40 navzočih članov občinske konference s tajnim glasovanjem izvolilo 12 članov MK, ki so prejeli naslednje število glasov:

Bogo Bratina 38, Obrad Djurica 33, Šahib Galič 33, Janez Kavčič 27, Polde Maček 37, Janez Meško 35, Franc Pleterski 32, Franc Rejc 39, Vili Škrlj 32, Bogdan Šturm 33, Lado Zaje 30 in Ciril Zupančič 33.

Po volitvah je sledila razprava o nalogah organizacij ZKS na območju občine Moste-Polje v zvezi z akcijskim programom, sprejetim na drugi konferenci ZKJ. V zvezi s tem so osnovne organizacije ZK dolžne sprejeti svoje akcijske programe. Omogočiti je treba uveljavljanje pravic delovnih ljudi v gospodarskih organizacijah in v krajevnih skupnostih. V vrste ZK je treba sprejeti čimvečje število delavcev iz neposredne proizvodnje. Pri sprejemanju pa je treba paziti na to, da delavec sprejema program in statut ZKJ, da je opredeljen za razvoj samoupravnega socializma, da v redu opravlja svoje delo.

V skladu s statutarnimi določili je treba najti takšne rešitve, da bodo člani SK tam, kjer delajo in živijo, lahko organizirano delovali in vplivali na oblikovanje stališč ter usmerjanje akcij svoje organizacije. Še pred zasedanjem naslednje občinske konference naj bi ustanovili aktiv članov ZK, ki so na vodilnih delovnih mestih, aktiv članov ZK v vzgojnih in izobraževalnih zavodih ter aktiv mladih komunistov. V okviru krajevnih skupnosti pa naj bi ustanovili koordinacijski organ, ki bi povezoval vse OO ZK delovnih organizacij in člane ZK, ki žive na območju KS.

V osnovnih organizacijah je treba pregledati članstvo glede na (ne)disciplino pri udeležbi na sestankih in glede plačevanja članarine; starejše ali bolehne člane naj bi oprostili obveznosti sodelovanja na sestankih ali dela v raznih drugih družbeno-političnih organizacijah.

Ob razpravi so bili izraženi nekateri zelo umestni in smotrni predlogi:

– osnovne organizacije, ki so po številu članstva prevelike, naj bi se zaradi uspešnejšega dela razdelile v manjše;

– razne strokovne službe v podjetjih skušajo osnovnim organizacijam ZK vsiliti odločanje o posameznih aktih, da bi se izognile odgovornosti in jih naprtile ZK. Osnovne organizacije naj bi sicer razpravljale o vsej problematiki, vendar da ne bi dajale končnih sklepov. Komunisti pa naj bi se na svojih sestankih bolje pripravljali na seje samoupravnih organov in tam dajali smotrne predloge;

– izboljšati bo treba informiranje članov delovnih kolektivov, da ne bi morebiti prihajalo do nepravilnih postopkov ali celo do prekinitev dela;

– še vedno je v ospredju boj z organizacijskimi problemi, premalo pa je reševanja konkretnih problemov in nalog.

TONE BANČIČ

OSREDNJA PROSLAVA NA JANČAH

Zadnji četrtek v februarju se je na pobudo Zveze združenj borcev NOB občine Moste-Polje zbral v prostorih družbenopolitičnih organizacij pripravljalni odbor za proslavo 30-letnice bojev II. grupe odredov na Jančah. Ta proslava naj bi bila osrednja proslava v občini Moste-Polje, posvečena tradicijam NOB. Ponovno naj bi obudila spomin na II. grupo odredov, ki je bila ustanovljena na ozemlju te občine in so jo v večini primerov sestavljali občani današnje naše občine. Boji na Jančah so bili do takrat največji boji partizanov z okupatorjem in pokazali so, da so partizani sposobni sprejeti tudi frontalne napade in držati položaje tudi več dni kljub premoči okupatorja.

Na proslavi bodo sodelovale vse politične organizacije naše občine kot tudi Počitniška zveza. Povabili pa bodo tudi sosednji občini Grosuplje in Litija, ker je bilo tudi iz teh občin veliko borcev v vrstah II. grupe odredov in je na tem ozemlju II. grupa tudi operirala.

Teritorialne enote, ki bodo prav tako sodelovale na proslavi, bodo 28. maja, na dan proslave, uprizorile napad na istem kraju, kjer se je odvijala prava bitka pred 30 leti.

Organizatorji pričakujejo veliko število ljudi, prav posebno pa bodo dobrodošli borci bitke izpred 30 let.

Edo S.

BREZ DENARJA NE GRE

V torek 21. marca je bila sklicana letna skupščina občinske Zveze rezervnih vojaških starešin.

Predsednik občinskega odbora Miro Trčič je v dokaj izčrpnem poročilu nanizal uspehe in pomanjkljivosti v delu te organizacije v zadnjih dveh letih. Predvsem je poudaril, da ZRVS ni samo stanovska organizacija marveč tudi družbenopolitična, ki se mora aktivno vključiti v celoten družbenopolitični organizem, ki deluje na obrambnih pripravah. Tako denimo imamo v občini nekaj velikih delovnih organizacij, v katerih dela mnogo rezervnih starešin in vendar njihovega dela tam ni čutiti. Zato so sklenili, da bodo v teh delovnih organizacijah ustanovili aktive ZRVS.

Zanimiv je tudi podatek, da imamo v občini 78 rezervnih oficirjev in podoficirjev, ki so na delu v tujini toda organizacija ZRVS nima nikakršnega vpliva nanje niti so z njimi razčiščena nekatera pomembna vprašanja in obveznosti, ki jih imajo do svoje organizacije. Zato bo potrebno tukaj narediti več reda.

Letne skupščine nekaterih krajevnih združenj so bile slabo pripravljene; v Novih Jaršah pa jo je moral izpeljati kar občinski odbor, ker krajevnega ni bilo.

Lansko leto so predloge za napredovanje rezervnih vojaških starešin sestavili mimo občinske organizacije ZRVS tako, da so napredovali v višji čin tudi nekateri rezervni oficirji, ki so na terenu neaktivni. Zato so na skupščini tak postopek ostro grajali.

Na koncu velja omeniti še finančne težave, v katerih se je znašla občinska Zveza rezervnih vojaških starešin. Pičla sredstva iz občinskega proračuna namreč nikakor ne morejo zadoščati za realizacijo zahtevnega programa. Zato so novoizvoljenemu odboru naložili, da naj bi poslal predsedstvu občinske skupščine Moste-Polje delegacijo, ki naj bi zadovoljivo rešila ta problem.

SOSESKA NOVO KODELJEVO

V mestni galeriji je bila razstav natečajnih del stanovanjske soseske Novo Kodeljevo. Skupno je bilo razstavljenih dvanajst natečajnih del. Največje zanimanje je zbujal nagrajeni elaborat „ULICA", ki so ga izdelali arhitekti ljubljanskega urbanističnega zavoda – Mirko Mrva, Dušan Hvala in Andrej Pogačnik s sodelavci.

Veliko smo že slišali in brali o soseski, ki bo v prihodnjih letih zrastla na štepanjskem polju. Ko bo dograjena, bo to največja soseska v Ljubljani, imela bo prek 2.800 stanovanj z okrog 12.000 prebivalci, vendar bo gostota prebivalstva le okrog 300 na ha komunalno popolnoma urejenega zemljišča. Sama gradnja bo organizirana kot demonstracijsko gradbišče, s čimer bodo pridobili nove kvalitete, in to:

– gradbišče bo vodeno kot industrijska akcija, kjer bo zagotovljena tudi industrijska organizacija dela;

– uresničena bodo vsa načela racionalizacije od priprave do hitre gradnje. Na tej osnovi bo gradnja celotne soseske trajala le 3 oz. 4 leta;

– s takim načinom gradnje bo zagotovljeno racionalno zaporedje del tako, da bo zemljišče predhodno popolnoma komunalno urejeno.

Vzporedno s samo gradnjo bo to istočasno tudi preizkus skupnega financiranja komunalne ureditve spremljajočih objektov.

V demonstracijski gradnji je dano zagotovilo, da bodo dela tekla hitro in brez zastojev in da bo cena stanovanj zaradi tega sistema gradnje nekaj nižja kot v drugih soseskah ob enakem oz. višjem standardu.

Natečajni elaborat je dal idejno rešitev tega območja v taki obliki, ki zagotavlja najboljše pogoje bodočim stanovalcem.

Izdelati je še treba končni načrt za Novo Kodeljevo, ki bo moral še natančneje preučiti nekatere stvari, ki so bile v idejnem projektu le nakazane. Dela je še veliko, vendar so realna predvidevanja taka, da bodo z gradnjo lahko pričeli že v letu 1973, soseska v celoti pa naj bi bila dokončno zgrajena v letih 1976/77.

V soseski bodo tako najemniška kot lastniška stanovanja, in to od garsonjere do štirisobnega stanovanja. o pogojih bomo bralce pravočasno obvestili.

V okviru soseske bodo zgrajene tudi osnovne šole, vrtci, trgovine, gostinski lokali, prostori za razne športe in rekreacijo.

Težki cestni promet bo po načrtu umaknjen na rob soseske, tako da bodo imeli stanovalci nove soseske čimboljše počutje. K pripravam za gradnjo tega naselja sodi tudi gradnja mostu prek Ljubljanice v podaljšku Kajuhove ulice, ki bo gotov že v letošnjem letu in bo zagotavljal osnovno povezavo naselja z mestom.

Prepričani smo, da bo organizatorju te gradnje uspelo rešiti še druga vprašanja in čimprej usposobiti Novo Kodeljevo za naselitev in s tem vplivati na kronično pomanjkanje stanovanj v Ljubljani.

VSE O ZBORIH VOLIVCEV

na 2. strani